

Farní časopis

Farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

7. dubna 2024 č. 4/24 ročník XVIII.

Milí farníci,

v předchozích dnech jsme oslavili velikonoční svátky, tedy svátky jara, a mohli se tak společně radovat ze Zmrtvýchvstalého Krista. Pánovo vzkříšení není však jakýmsi zakončením velikonočních slavností. Je znamením začátku našeho života a naděje na život věčný. Stejně tak jako Kristus svým velkým činem zasal v nás semínko naděje, mnozí z nás sejí v tomto období semínka na svých zahrádkách a radují se z klíčících ratolestí. V dubnovém čísle farního časopisu najdete témata podávající zamyšlení právě nad tímto podobenstvím.

Přeji příjemné počtení.

Denisa Šatánková

Velké věci zrají nenápadně

Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste, on ani neví jak. (Mk 4, 26-27)

Když bratr Roger zakládal komunitu bratří v malé francouzské vesničce Taizé, nejspíš netušil, do jakých rozměrů se tato komunita usilující o smíření mezi lidmi rozroste. Dnes je známá po celém světě a přináší bohaté ovoce.

Podobně tomu bylo i tehdy, když bylo založeno abbé Pierrem hnutí Emauzských domů, starající se o lidi na okraji společnosti, nebo kongregace Misionářek lásky založená Matkou Terezou. A i další organizace, řády, hnutí, společnosti, které začínaly s malou hrstkou „nadšenců“ a později se staly známé po celém světě. Společenství, která začínala v malém a později v nich našlo pomoc mnoho potřebných.

Nejde však jen o velké věci světových rozměrů. Malé velké věci se mohou dít v našem každodenním životě na mnoho způsobů: dobré slovo, laskavost, polknutí „jedovaté sliny“, přání dobra... A také například i při narovnávání mezilidských vztahů. Poprosíme-li někoho o odpuštění a smíření, mnohdy stačí jen pár slov. A padnou-li

tato slova na úrodnou půdu, budou-li druhou stranou přijata, můžeme už zde na zemi zakoušet radost a pokoj.

K našim plánům je dobré přizvat Ježíše, důvěřovat v jeho pomoc a nechat se jím vést.

Velké věci zrají v tichu a nenápadně.

Ježíš praví: "Nebeské království je jako hořčičné zrno." (Mt 13, 31)

Vira.cz

O pár dní zpět

Adopce na dálku – poděkování

Začátkem března jsem poslala na účet Katolické charity Hradec Králové na Adopci na dálku 16 tisíc korun na naše adoptované děti Hannumanda a Renitu. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'!

Eliška Cíhová st.

Přednáška „Postřehy z Afriky“

V neděli 3. března se uskutečnila v KD Všechnovice přednáška RNDr. Františka Staňka st. s účastí syna P. Františka, vatikánského diplomata. Byl to zase jiný pohled, velmi zajímavý, na rovníkovou Afriku s promítáním fotografií.

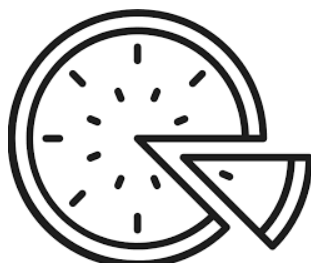
Účastníci přednášky přispěli na podporu školství ve Středoafričské republice částkou 5 940 Kč.

Eliška Cíhová st.

Misijní koláč 2024

Ráda bych poděkovala všem, kteří přispěli svými výbornými cukrářskými výrobky na Misijní koláč. Děkuji také těm, kdo zakoupením přispěli na papežské misie. Celková vybraná částka činí 8 650,- Kč. Ještě jednou Pán Bůh zaplat'.

Marie Šatánková

Křížová cesta na Skalku

Jako každý rok i letos se příznivci delších procházek s duchovní tematikou mohli těšit na křížovou cestu v přírodě, která se konala na Květnou neděli. Tento rok našťěstí vysvitlo sluníčko a i přes studený vítr dokázalo chvílemi ukázat svou sílu.

Celá skupinka věřících započala své putování s Ježíšem u kostela a na každém významnějším místě (mariánský obrázek, kříž, křížovatka,...) rozjímala nad jednotlivými zastaveními. Trasa vedla obvyklou cestou do Provodovic, k lesu a ke Skalce. Na konci bylo možné využít občerstvení z vlastních i štědrých cizích zásob. Cestu domů si poté mohl každý vybrat sám, dle vlastních fyzických sil. Jsme moc vděční za každého účastníka a hlavně za odvahu těch nejmenších, které sice bolely nožičky už od půli cesty, ale nakonec se statečně s celou cestou poprali.

Moc nás těší, že účast byla tak hojná a tato akce neztratila nic na svém významu. Dá-li Pán, budeme se na vás těšit i v příštím roce.

Anna Zdráhalová

O pár dní vpřed

Listujeme v kalendáři:

→ 7. 4.	-ne	Neděle Božího milosrdenství
→ 8. 4.	-po	Slavnost Zvěstování Páně
→ 11. 4.	-čt	Památka sv. Stanislava
→ 23. 4.	-út	Svátek sv. Vojtěcha
→ 25. 4.	-čt	Svátek sv. Marka
→ 29. 4.	-po	Svátek sv. Kateřiny Sienské

- 11. 4. adorační den ve Všechovicích
- 14. 4. farní kavárna
- 27. 4. pouť hasičů na Sv. Hostýn

Je jaro – chvalme Pána: tip na menší duchovní prožitek

Napadá nás všechny stejný úžas a obdiv při pohledu na rozkvétající stromy a louky, na ptáčky a včelky poletující oblohou v tomto jarním čase? A komu ten obdiv patří? Vzdáváme chvály správným směrem?

Svatý František z Assisi znal moc dobře odpověď na tyto otázky, a proto by nebylo od věci si jeho slova připomenout právě v tuto roční dobu.

Jednou z nejkrásnějších modliteb sv. Františka patří *Chvalo zpěv stvoření*. Zkuste využít chvíle volného času a rozjímat nad jeho zněním při pohledu na momentálně probouzející se přírodu.

(Jako další možnost se nabízí si modlitbu poslechnout, nebo zazpívat z kancionálu pod číslem 909 – je to přeci chvaloZPĚV!)

Ve starém rukopise z Assisi stojí úvodem: „*To jsou chvály tvorů, které blažený František složil ke chvále a cti Boží, když ležel nemocen u svatého Damiána.*“

CHVALOZPĚV STVOŘENÍ

Nejvyšší, všemocný, dobrý Pane, tobě bud' chvála, sláva, čest a všechno dobrořečení.

Patří tobě jedinému, Nejvyšší, a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.

Ať tě chválí, můj Pane, všechno, co jsi stvořil, zvláště pak bratr slunce, neboť on je den a dává nám světlo, je krásný a září velkým leskem, vždyť je, Nejvyšší, tvým obrazem.

Ať tě chválí, můj Pane, sestra luna a hvězdy, stvořils je na nebi jasné, vzácné a pěkné.

Ať tě chválí, můj Pane, bratr vítr a vzduch i oblaka, jasná obloha i každé počasí, kterým živíš své tvory.

Ať tě chválí, můj Pane, sestra voda, která je velmi užitečná, pokorná, vzácná a čistá.

Ať tě chválí, můj Pane, bratr oheň, kterým osvětluješ noc, a on je pěkný, příjemný, mocný a silný.

Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra matka země, která nás živí a slouží nám a rodí rozličné plody s pestrými květy a travu.

Ať tě chválí, můj Pane, ti, kdo odpouštějí pro tvou lásku a snášejí nemoci a soužení.

Blaženi ti, kdo je snesou v pokoji, neboť ty, Nejvyšší, dáš jim korunu.

Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra smrt těla, žádný živý člověk jí nemůže uniknout.

Běda těm, kdo zemřou v smrtelných hříších. Blaze těm, které nalezne spojeny s tvou nejsvětější vůlí, neboť druhá smrt jim neublíží.

Chvalte mého Pána, dobrořečte a děkujte mu a služte mu s velikou pokorou.

*Anna Zdráhalová – inspirace na
webu: www.ofm.cz*

Dejme prostor pochybnosti (papež František)

Bůh je všude a je třeba ho hledat a nacházet ve všech věcech. Avšak vyžaduje to trpělivost, čekání a je to spojeno i s riziky.

Nechat prostor pro pochybnosti

Když toužíme po setkání s Bohem, chtěli bychom ho nějak pochopit a uchopit. V hledání a nalézání Boha ve všech věcech ale vždy zůstává zóna nejistoty. Musí zde být. Tvrdí-li někdo s naprostou jistotou, že potkal Boha, a nedotkne se ho ani náznak nejistoty, není to v pořádku. To je podle mne důležité vodítko. Má-li někdo odpovědi na všechny otázky, je to důkaz, že Bůh s ním není. Znamená to, že je falešným prorokem, jenž využívá náboženství pro sebe. Velcí vůdcové Božího lidu, jako Mojžíš, vždy nechávali prostor pochybnosti. Musí se nechat prostor Hospodinu, ne našim jistotám. Je třeba, abychom byli pokorní.

Arogantní a sebejisté výpovědi o Bohu

Rizikem při hledání Boha ve všech věcech je tedy snaha všechno hned přesně vyjadřovat a s lidskou jistotou a arogancí říkat: „Bůh je zde.“ Tak nalezneme pouze boha podle svých představ. Správný postoj je augustinovské: hledat Boha, abychom jej našli, a nalézat jej, abychom ho neustále hledali. Hledání je často tápavé, jak to čteme v Bibli. To je zkušenost velkých otců víry, kteří jsou našim vzorem. Abrahám se s vírou vydal na cestu, aniž by věděl, kam jde. Život nám nebyl dán jako operní libreto, v němž je všechno napsáno. Život znamená jít, kráčet, dělat, hledat, vidět... Je třeba se pustit do dobrodružství, které tkví

v tomto: hledat setkání, nechat se hledat a dovolit Bohu, aby nás potkal.

Bůh je v životě každého

Mám však jednu jistotu: Bůh je přítomen v životě každé osoby. I když byl něčí život katastrofou, i když je rozbitý neřestmi, drogami nebo čímkoli jiným, Bůh je v jeho životě. Můžeme a musíme ho hledat v každém lidském životě. **I když je život člověka polem plným bodláčí a plevele, vždy je v něm i prostor, na němž může vyklíčit dobré semeno. Je třeba důvěřovat Bohu.**

Vira.cz

Jsi-li na dně, chop se Božího Slova (papež František)

Bud'te vnímaví pro Boží slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může vás zachránit. (srov. Jak 1,21)

Boží slovo má v sobě možnosti, které nelze předvídat

Boží slovo má v sobě potenciál, který nemůžeme předvídat. Evangelium mluví o semenu, které po zasetí vyklíčí a roste samo od sebe (srov. Mk 4,26-29). Křesťané ať přijmou tuto neuchopitelnou svobodu Slova, jenž je účinné velmi odlišnými formami, které často unikají našim předpovědím a rozbíjejí naše schémata. Náš Bůh totiž není Bohem zvyklostí, on je Bohem překvapení.

Boží Slovo nám umožňuje, aby náš život byl plodný

Bůh nám dává svůj pokrm: Jeho Slovo. Jeho Slovo nám totiž dává růst a umožňuje nám, aby náš život byl plodný i v těžkostech. Jako déšť a sníh svažuje zemi a působí, že může rodit, tak je tomu

i s Božím slovem v našem životě (srov. Iz 55,10-11). To, čím je pro tělo kojence mléko, je pro lidského ducha Boží Slovo: Slovo Boží nám umožňuje růst ve víře.

Jsi-li na dně, chop se Božího Slova

Život nás někdy zraní a my se obracíme k Božímu plánu zády, vzdalujeme se Bohu. Jsi-li ale zarmoucen, vezmi si Boží Slovo! Jsi-li na dně, chop se Božího Slova. Boží Slovo nás naplní silou a radostí!

Proč číst bibli?

Je tak důležité přečíst si během dne jeden úryvek z evangelia! Proč? Abychom se ho naučili nazpaměť? Ne. Ale abychom našli Ježíše, protože Ježíš je přítomen právě ve svém slově, ve svém evangeliu. Pokaždé, když čtu evangelium, nacházím Krista. Zvykněte si proto denně číst jednu i maličkou pasáž z evangelia a stále s sebou noste nějaké vydání evangelia, abyste jej mohli číst.

Vira.cz

Svědectví

Kudy vedla cesta ke křtu?

Při velikonoční vigílii v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni byla pokřtěna a biřmována devětašedesátiletá Jaroslava Kreuzbergová. Jaká byla její cesta k víře v Boha?

Od útlého dětství se zamýšlela nad existenciálními otázkami. Samozřejmě uvažovala nad tím, proč je na světě zlo a jak mu čelit – vypráví pro KT paní Jaroslava. Rodiče ji učili, že Bůh je příroda. Až později pochopila, že příroda je projevem Boha. „*Při hledání smyslu života jsem zkusila ve zhruba čtyřiceti letech i holotropní dýchání, během něhož jsem v hlubokém snu prožila setkání s Ježíšem. Od té doby si s Bohem povídám,*“ popisuje své hledání Jaroslava Kreuzbergová.

Dlouhá cesta

Cesta ke křtu však byla ještě dlouhá. Několik let hledala odpověď v různých náboženských směrech, jednoho dne však potkala dominikánku Anežku, která si s ní o jejích otázkách víry povídala a následně ji přivedla k přípravě na křest. Ta jí pomohla více pochopit církev, kterou do té doby považovala za nepřiliš laskavou a spíše manipulativní organizaci. Nezapomenutelný pro ni byl obřad Effatha, který se uskutečnil dopoledne na Bílou sobotu v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni. Během něj jsou katechumeni pomazáni olejem a celebrant se dotýká jejich uší a zavřených úst a říká: „Effatha, to je ‚Otevři se‘: k chvále a slávě Boží vyznávej víru, kterou jsi přijal(a).“ A také, jak je zvykem, odnášeli z katedrály kříž zpět přes celé náměstí až do kostela Nanebevzetí Panny Marie. Cestou se vyhýbali davům lidí na velikonočních trzích. „*Připomínalo mi to příběh Šimona z Kyrény, který pomohl nést kříž Ježíšovi. Při té tíze jsem si uvědomila, jak náročná cesta to musela být,*“ dodává nově pokřtěná.

Katolický týdeník, 14. vydání

Svatí pod lupou - sv. Kateřina Sienská

Památka 29. dubna, panna a učitelka církve, mučednice.

Patronka: celé Evropy, dominikánských terciárek a pradlen; je pomocnicí proti moru, bolestem hlavy a přímlyvkyní umírajícím

Atributy: dominikánka s trnovou korunou, chudí, kříž nebo srdce s křížem, kniha, lilie, růženec, prsten, stigmata

ŽIVOT

Pochází z italské rodiny s 25 dětmi. Svůj život zasvětila Bohu a vstoupila do třetího řádu sv. Dominika. Zvolila si cestu připodobnění se Ježíši v bolestech a často rozjímal o jeho utrpení. Vědoma si toho, že nám Bůh činí dobré přes všechny náš nevděk, jednala podobně. Byla vytrvalá v modlitbě, usmířovala, obracela hříšníky, přispěla k duchovní očistě církve a k návratu papeže z Avignonu do Říma. Diktovala dopisy a spisy, které byly vedle skvělé nauky plné duchovní vroucnosti. Žila jen do 33 let.

Při prohlášení za spolupatronku Evropy ji svatý Otec představil takto: *"Tato mladá žena ze Sieny vystihla rozhodným tónem a plamennými slovy jádro problémů Církve a společnosti své doby. S neúnavnou horlivostí se Kateřina zasazovala o řešení složitých konfliktů, které společnost její doby rozdělovaly. Její úsilí o mír se dotklo mnoha evropských panovníků. Ukázala jim, že před rozumem zbraní je třeba dát přednost zbraním rozumu. Posílena svou důvěrnou blízkostí Kristu se také nerozpakovala samotnému papeži poukázat na Boží vůli, která mu přikazuje konečně zanechat váhání diktovaného pozemskou opatrností a světskými zájmy a vrátit se z Avignonu do Říma."*

Catholica.cz

Poselství Panny Marie z Medžugorje

z 25. března 2024

„Drahé děti! V tomto milostivém čase se se mnou modlete, aby dobro zvítězilo ve vás a okolo vás. Zvláštním způsobem, milé děti, se modlete sjednocení s Ježíšem na jeho křížové cestě. Do svých modliteb vložte toto lidstvo, které bloudí bez Boha a bez Jeho lásky. Modlete se, buďte světlem a buďte svědky všem, které potkáte, milé děti, aby se milosrdný Bůh nad vámi smiloval. Děkuji, že jste odpověděly na mou výzvu.“

Uzávěrka dalšího čísla je 26. dubna – pište, ať máme co psát

Farní časopis farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

Ročník: XVIII., Číslo 4/24, vydáno 7.dubna 2024, vychází 11x ročně

Redakce: Tereza Šatánková, Denisa Šatánková, Anna Cíchová, tisk: Anna Zdráhalová, Denisa Šatánková, pod záštitou P. Vratislava Kozuba, email: Farnicasopis@centrum.cz, www.farnost.net
Kontakt na kněze: P. Vratislav Kozub, mobil: 731626508, e-mail: vkozub@seznam.cz